

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑๗/๒๕๕๙ วันที่ ๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ ลูกจ้าง (จ้างเหมาแรงงาน)	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๒ นักวิชาการเงินและบัญชี ๕	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๓ หัวหน้าส่วนการคลัง	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การนำส่งเงินรายได้ค่าน้ำประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ครบถ้วนถูกต้องตามระเบียบของ
ทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่ง
คณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตาม
อำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน
และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณ
และการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่ง พนักงานจ้างเหมาแรงงาน ปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่
เดือนกันยายน ๒๕๕๐ สังกัดกองคลัง ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ตั้งแต่ปี
พ.ศ. ๒๕๕๑ มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินและการนำส่งเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนคู่กรณีที่ ๒
ปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้
ระดับ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๔๕๗/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ ได้รับมอบหมาย
ให้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๘๖/๒๕๕๒ ลงวันที่
๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และได้เปลี่ยนสายงานจากเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ ระดับ ๔ เป็นนักวิชาการเงิน
และบัญชี ระดับ ๕ แต่ยังรักษาราชการแทนในตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ ตามคำสั่งองค์การบริหาร
ส่วนตำบล ที่ ๒๑๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ต่อมาได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่าย
พัฒนาและจัดเก็บรายได้ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๓๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓

มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลรับเงินรายได้ ออกใบเสร็จรับเงิน สรุบบินำส่งเงิน และนำส่งเงินให้งานการเงิน

สำหรับคู่มือที่ ๓ ปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ระดับ ๔ (หัวหน้าส่วนการคลัง) ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๔๓๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองคลัง ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายการเงิน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๘๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๓๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบหรือมีลักษณะของงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย วางแผน ควบคุม มอบหมายงาน ตรวจสอบ ประเมินผลและ รับผิดชอบการปฏิบัติงานทางด้านการบริหารงานการคลังหลายด้าน และในฐานะหัวหน้าฝ่ายการเงิน มีหน้าที่ตรวจสอบการรับเงินรายได้จากงานพัฒนาและจัดเก็บรายได้และสรุบบินำส่งเงินให้ตรงกับ ใบเสร็จรับเงิน

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ระหว่างวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ มีการรับเงินรายได้ค่าน้ำประปาขององค์การบริหารส่วนตำบล แล้วไม่นำส่งหรือนำส่งไม่ครบถ้วน รวมเป็นเงิน ๑๑๐,๕๒๙ บาท ดังนี้

๑. วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๒๓,๑๒๐ บาท แต่ นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๑๗,๗๘๔ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๕,๓๓๖ บาท

๒. วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๓๐,๗๘๘ บาท แต่ นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๒๐,๔๖๘ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๐,๓๒๐ บาท

๓. วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๒๑,๕๖๘ บาท แต่ไม่ นำส่งทั้งจำนวน

๔. วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๑๒,๖๓๖ บาท แต่ไม่ นำส่งทั้งจำนวน

๕. วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๒๕,๔๔๘ บาท แต่ นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๑๔,๖๓๑ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๐,๘๑๗ บาท

๖. วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๒๔,๘๐๔ บาท แต่ นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๑๑,๕๖๘ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๓,๒๓๖ บาท

๗. วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๒๓,๑๓๖ บาท แต่นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๒๐,๐๔๐ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๓,๐๙๖ บาท

๘. วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๑๑,๓๒๒ บาท แต่นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๑๐,๓๒๒ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑,๐๐๐ บาท

๙. วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๑๓,๔๗๒ บาท แต่ไม่นำส่งทั้งจำนวน

๑๐. วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๖,๐๔๘ บาท แต่ไม่นำส่งทั้งจำนวน

๑๑. วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๑๖,๙๐๔ บาท แต่นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๓,๙๐๔ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๓,๐๐๐ บาท

คู่กรณีที่ ๑ ได้รับเงินค่าน้ำประปาจากนางสาว บ. ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑๖,๙๐๔ บาท และเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินได้จัดทำใบนำส่งเงินของวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ พร้อมทั้งได้ส่งมอบเงินรายได้ค่าน้ำประปาเพียง ๓,๙๐๔ บาท จึงนำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๓,๐๐๐ บาท

คู่กรณีที่ ๒ ได้รับเงินค่าน้ำประปาจากผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ระหว่างวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑๑ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๑๑๐,๕๒๙ บาท แล้วไม่นำส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อนำฝากธนาคาร และในการนำส่งเงินค่าน้ำประปาทั้ง ๑๑ ครั้ง ดังกล่าว คู่กรณีที่ ๒ ก็ไม่ได้ส่งมอบสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาและเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงิน

คู่กรณีที่ ๓ ในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง จะต้องจัดให้มีการตรวจสอบจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่จัดเก็บและนำส่งกับหลักฐาน และรายการที่บันทึกไว้ในสมุดเงินสดว่าถูกต้องครบถ้วนแล้วหรือไม่ แต่กลับละเว้นไม่ดำเนินการโดยอ้างว่าจะตรวจสอบใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาเมื่อใช้ไปหมดทั้งเล่ม แล้วนำยอดจัดเก็บค่าน้ำประปาแต่ละเล่มมารวมกันและตรวจสอบกับยอดเงินรวมประจำปีว่าตรงกันหรือไม่ นอกจากนี้ คู่กรณีที่ ๓ ทราบว่าคู่กรณีที่ ๒ ไม่ได้ส่งมอบสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาหรือเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นให้ไปพร้อมกับเงินสดที่นำส่ง แต่กลับปล่อยปละละเลยและแจ้งต่อเจ้าหน้าที่การเงินว่าการปฏิบัติดังกล่าวเป็นธรรมเนียมที่ถือปฏิบัติกันมา โดยเจ้าหน้าที่การเงินเพียงตรวจสอบใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาย้อนหลังว่า ตรงกับใบนำส่งเงินหรือไม่ ซึ่งทำให้เกิดจุดอ่อนในการควบคุมตรวจสอบและเป็นสาเหตุให้ผู้ได้บังคับบัญชา นำส่งเงินรายได้ค่าน้ำประปาไม่ครบถ้วนเป็นระยะเวลานานและเป็นเงินจำนวนมาก

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๒ และคู่กรณี ที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และได้กระทำในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๒ และคู่กรณี ที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณี ที่ ๑ เป็นพนักงานจ้างเหมาแรงงาน คู่กรณี ที่ ๒ ตำแหน่ง นักวิชาการเงินและบัญชี ๕ และคู่กรณี ที่ ๓ ตำแหน่ง หัวหน้าส่วนการคลัง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่า คู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๒ และคู่กรณี ที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๒ และคู่กรณี ที่ ๓ เป็นผู้บังคับบัญชา หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ กำหนดว่า “ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยรับตรวจ ผู้มีอำนาจหน้าที่อนุมัติ อนุญาต รับรอง ให้ความเห็นชอบ หรือกระทำการอื่นใดในทำนองเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นบุคคลคนเดียวหรือคณะบุคคลที่ได้กระทำไปเกี่ยวกับเรื่องการรับจ่าย การเก็บรักษา การตรวจสอบหรือการอื่นใด อันเป็นผลต่อเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และผลประโยชน์ใด ๆ ของรัฐ ทั้งนี้ หมายความว่ารวมถึงผู้มีอำนาจหรือผู้ได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบด้วย จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณี ที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ และคู่กรณี ที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ ซึ่งคู่กรณีดังกล่าวมิได้เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่อนุมัติ อนุญาต รับรองหรือให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับเรื่องการรับจ่าย การเก็บรักษา หรือการตรวจสอบ อันเป็นผลต่อเงิน ทรัพย์สิน สิทธิและผลประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น คู่กรณี ที่ ๑ และคู่กรณี ที่ ๒ จึงมิใช่ผู้บังคับบัญชาตามระเบียบดังกล่าว

สำหรับคู่กรณี ที่ ๓ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง มีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย วางแผน ควบคุม มอบหมายงาน ตรวจสอบ และรับผิดชอบการปฏิบัติงานทางด้านการบริหารงานการคลัง งานการเงินและบัญชี งานการจัดเก็บรายได้ เป็นต้น กรณีการจัดเก็บเงินรายได้ค่าน้ำประปาขององค์การบริหารส่วนตำบล ฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้จะดำเนินการออกไปเสร็จรับเงินค่าน้ำประปา

(ป.๔๑/๑) เพื่อให้เจ้าหน้าที่นำไปจัดเก็บเงินค่าน้ำประปาตามจำนวนมิเตอร์ที่ได้จัดไว้ ซึ่งการออกใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาดังกล่าวจะต้องประทับตราลายมือชื่อของคู่กรณีที่ ๓ ในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง เพื่อรับรองความถูกต้องและเพื่อให้ใบเสร็จรับเงินมีความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการจัดเก็บเงินค่าน้ำประปา การที่คู่กรณีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ลงชื่อในใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปา รวมทั้งการประทับตราลายมือชื่อของคู่กรณีที่ ๓ แทนการลงชื่อ ถือเป็นการรับรองที่ได้กระทำไปเกี่ยวกับเรื่องการรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๓ เป็นผู้บังคับบัญชาตามระเบียบดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ มีหน้าที่นำเงินส่งหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งให้คู่กรณีที่ ๒ ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล รับเงินรายได้ ออกใบเสร็จรับเงิน สรุบบินำส่งเงินและนำส่งเงินให้งานการเงิน โดยให้มีพนักงานจ้างเหมาแรงงานทำหน้าที่ผู้ช่วย ตามคำสั่งที่ ๒๘๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และคำสั่งที่ ๓๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ และคู่กรณีที่ ๒ ได้มอบหมายหน้าที่ด้วยวาจาให้คู่กรณีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ทำหน้าที่ในการรับเงินและนำส่งเงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับคู่กรณีที่ ๓ หัวหน้าส่วนการคลัง มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕ (๑๐) จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ มีหน้าที่โดยตรงในการรับเงินและนำเงินส่งตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบ ส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๑ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงิน นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำเงินฝากธนาคาร จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า การจัดเก็บเงินรายได้ค่าน้ำประปาขององค์การบริหารส่วนตำบล ระหว่างวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ มีการนำเงินส่งไม่ครบถ้วนและไม่นำเงินส่งทั้งจำนวน รวม ๑๑ ครั้ง เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๑๐,๕๒๙ บาท ดังนี้

๑. วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๒๓,๑๒๐ บาท แต่นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๑๗,๗๘๔ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๕,๓๓๖ บาท

๒. วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๓๐,๗๘๘ บาท แต่นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๒๐,๔๖๘ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๐,๓๒๐ บาท

๓. วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๒๑,๕๖๘ บาท แต่ไม่นำส่งทั้งจำนวน

๔. วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๑๒,๖๓๖ บาท แต่ไม่นำส่งทั้งจำนวน

๕. วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๒๕,๔๔๘ บาท แต่นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๑๔,๖๓๑ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๐,๘๑๗ บาท

๖. วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๒๔,๘๐๔ บาท แต่นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๑๑,๕๖๘ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๓,๒๓๖ บาท

๗. วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๒๓,๑๓๖ บาท แต่นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๒๐,๐๔๐ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๓,๐๙๖ บาท

๘. วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๑๑,๓๒๒ บาท แต่นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๑๐,๓๒๒ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑,๐๐๐ บาท

๙. วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๑๓,๔๗๒ บาท แต่ไม่นำส่งทั้งจำนวน

๑๐. วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๖,๐๔๘ บาท แต่ไม่นำส่งทั้งจำนวน

๑๑. วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปา รวมเป็นเงิน ๑๖,๙๐๔ บาท แต่นำส่งในวันดังกล่าว จำนวน ๓,๙๐๔ บาท นำส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๓,๐๐๐ บาท

คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งทำหน้าที่ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ได้รับเงินค่าน้ำประปาของวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ จากนางสาว บ. จำนวน ๑๖,๙๐๔ บาท เมื่อสิ้นเวลารับเงิน คู่กรณีที่ ๑ ได้จัดทำใบนำส่งเงินของวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ ระบุรายการนำส่งเงินรายได้ค่าน้ำประปาเพียง ๓,๙๐๔ บาท และได้ส่งมอบเงินพร้อมทั้งใบนำส่งเงินให้กับคู่กรณีที่ ๒ เพื่อส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ เพียง ๓,๙๐๔ บาท เท่ากับจำนวนเงินที่ระบุไว้ในใบนำส่งเงิน จึงเป็นการนำส่งเงินไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๓,๐๐๐ บาท การนำส่งเงินดังกล่าวไม่ได้ส่งมอบสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปา หรือกระดาษ A๔

ที่จัดบันทึกรายละเอียดการรับเงินค่าน้ำประปา ซึ่งเป็นหลักฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลใช้แทนใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาให้ไปพร้อมกับเงินที่นำส่งด้วย คู่กรณีที่ ๑ ได้ยอมรับต่อนาย ส. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อประมาณเดือนกันยายน ๒๕๕๓ ว่า ได้ล้มเงินหนึ่งหมื่นกว่าบาทไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงาน และได้นำเงินส่วนที่ขาดหายไปมาส่งคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ดังนั้น การที่คู่กรณีที่ ๑ รับเงินรายได้ค่าน้ำประปาของวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑๖,๙๐๔ บาท แต่ไม่ได้นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินและเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๑

คู่กรณีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้รับมอบเงินค่าน้ำประปาจากผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้เพื่อนำเงินส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงิน และเป็นผู้ลงชื่อในใบนำส่งเงินในฐานะผู้นำส่งเงิน ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนว่า ในช่วงต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นมา ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ไม่ได้บันทึกรายละเอียดการรับเงินค่าน้ำประปาในกระดาษ A๔ อีกเลย เนื่องจากไม่ว่างบันทึกให้ จึงใช้วิธีตรวจสอบยอดเงินที่นำส่งให้ตรงกับใบนำส่งเงิน แต่คำชี้แจงดังกล่าวขัดแย้งกับคำให้การของนางสาว บ. ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ และนาย ม. เจ้าหน้าที่เก็บค่าน้ำประปา ที่ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า ในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้จัดบันทึกรายการรับเงินรายได้ค่าน้ำประปาไว้ในกระดาษ A๔ และได้ป้อนวันที่ลงในสำเนาใบเสร็จรับเงินเท่ากับจำนวนเงินที่รับมาจริง ดังนั้น การที่คู่กรณีที่ ๒ ชี้แจงว่า ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ไม่ได้บันทึกรายละเอียดการรับเงินค่าน้ำประปาในกระดาษ A๔ จึงแสดงให้เห็นข้อพิรุธในการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ส่งมอบเอกสารหลักฐานสำคัญให้กับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน นอกจากนี้ คู่กรณีที่ ๒ ยังได้ชี้แจงกรณีที่มีการแก้ไขวันที่ในสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๕๓ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๓ รวม ๗๖๘ ฉบับ ว่านักศึกษาฝึกงานลงวันที่ผิดพลาด จึงได้แก้ไขวันที่ในสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาทั้งหมดให้ถูกต้อง โดยคู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้ดำเนินการแก้ไข และได้ลงชื่อกำกับกับการแก้ไขไว้ แต่จากการตรวจสอบรายละเอียดการแก้ไขวันที่ในสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาพบว่า เป็นการแก้ไขจากเดือนมีนาคม เมษายน พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคมและ สิงหาคม ๒๕๕๓ เป็นวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑๙ ฉบับ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓ จำนวน ๒๕๘ ฉบับ และวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ จำนวน ๔๙๑ ฉบับ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามเอกสารแล้วย่อมไม่อาจเชื่อได้ว่านักศึกษาฝึกงานจะป้อนวันที่ในสำเนาใบเสร็จรับเงินของเดือนกันยายน ๒๕๕๓ ผิดพลาดเป็นจำนวนมากถึง ๗๔๙ ฉบับ และการป้อนวันที่เดือนเดียวกันผิดพลาดย้อนหลังเป็นเวลาหลายเดือนก็ไม่อาจรับฟังได้ ประกอบกับวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓ และวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ ตรงกับวันที่ที่นาย ส. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนว่า ผู้ต้องรับผิดกรณีนำเงิน

ค่าน้ำประปาส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๑๐,๕๒๙ บาท ได้ทยอยส่งเงินคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว จึงเชื่อว่าคู่กรณีที่ ๒ ได้แก้ไขวันที่ในสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาจากวันที่ที่มีการรับเงินจริง เป็นวันที่มีการส่งเงินคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อแสดงให้เห็นว่าการนำส่งเงินรายได้ค่าน้ำประปาถูกต้องตรงกับวันที่ในสำเนาใบเสร็จรับเงิน แล้วอ้างว่านักศึกษาฝึกงานลงวันที่ผิดพลาด

กรณีคู่กรณีที่ ๒ ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนเกี่ยวกับการรับเงินค่าน้ำประปาของวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยได้ให้การในครั้งแรกว่า ได้รับเงินจากคนเก็บค่าน้ำประปาเพียง ๓,๙๐๔ บาท ส่วนที่เหลือเจ้าหน้าที่เก็บค่าน้ำประปาได้นำเงินมาส่งเพิ่มเติมในวันหลังทำให้ต้องแก้ไขวันที่ในใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาใหม่ทั้งหมดเพื่อให้บัญชีตรงกัน แต่เมื่อคณะกรรมการสอบสวนนำพยานเอกสารหลักฐานให้ตรวจดูจำนวนเงินที่รับจริงเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๖,๙๐๔ บาท คู่กรณีที่ ๒ กลับให้การใหม่ว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้รับเงินค่าน้ำประปามา จำนวน ๑๖,๙๐๔ บาท แต่นำส่งไม่ครบถ้วน นำส่งเพียง ๓,๙๐๔ บาท และได้นำเงินมาส่งให้ในภายหลังจึงต้องทำบัญชีให้ตรงกันโดยการแก้ไขวันที่ใหม่เพื่อให้จำนวนเงินถูกต้องตรงกับความ เป็นจริง เมื่อพิจารณาคำให้การดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่าเป็นการให้ถ้อยคำกลับไปกลับมาขาดความน่าเชื่อถือ มีความขัดแย้งกันเองและขัดกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในพยานเอกสารเป็นอย่างมาก อีกทั้งคู่กรณีที่ ๒ ยังได้แนะนำให้เจ้าหน้าที่เก็บค่าน้ำประปานำส่งเงินค่าน้ำประปาเพียงอาทิตย์ละครั้ง ทั้งที่ทราบว่าการนำส่งดังกล่าวขัดต่อระเบียบ โดยอ้างว่าหากนำส่งทุกวันจะได้รับเงินจำนวนน้อย ซึ่งไม่อาจรับฟังได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคู่กรณีที่ ๒ เป็นเพียงผู้เดียวที่ลงลายมือชื่อในฐานะผู้นำส่งเงินในใบนำส่งเงินทั้ง ๑๑ วัน จึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้

คู่กรณีที่ ๒ ได้ยอมรับในชั้นไต่สวนว่า ระหว่างวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินค่าน้ำประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลแล้วไม่นำส่งจริง รวม ๑๑ ครั้ง เป็นเงิน ๑๑๐,๕๒๙ บาท แต่ได้นำเงินส่งคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลครบถ้วนแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ และยอมรับว่า ในการนำส่งเงินค่าน้ำประปาทั้ง ๑๑ ครั้ง ดังกล่าว ไม่ได้ส่งมอบสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาให้ไปพร้อมกับเงินที่นำส่งด้วย โดยอ้างว่าเจ้าหน้าที่เก็บค่าน้ำประปาจะต้องนำใบเสร็จรับเงินกลับไปเก็บเงินต่อในช่วงเย็นหรือในวันต่อไป แต่ข้ออ้างดังกล่าวไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากในขณะนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลมีการบันทึกรายละเอียดการรับเงินค่าน้ำประปาในกระดาด A๔ ซึ่งใช้เป็นหลักฐานแทนสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปา คู่กรณีที่ ๒ ควรจะส่งมอบกระดาด A๔ ที่บันทึกรายละเอียดการรับเงินค่าน้ำประปาดังกล่าวให้ไปพร้อมกับเงินที่นำส่งด้วย เพื่อให้เจ้าหน้าที่การเงินสามารถตรวจสอบจำนวนเงินที่นำส่งว่าครบถ้วนถูกต้องหรือไม่ การที่คู่กรณีที่ ๒ รับเงินค่าน้ำประปาขององค์การบริหารส่วนตำบล รวม ๑๑ ครั้ง เป็นเงิน ๑๑๐,๕๒๙ บาท แล้วไม่ได้นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินและ

เอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๑

สำหรับคูกรณีที่ ๓ ในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง จะต้องจัดให้มีการตรวจสอบจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่จัดเก็บและนำส่งกับหลักฐาน และรายการที่บันทึกไว้ในสมุดเงินสดว่าถูกต้องครบถ้วนแล้วหรือไม่ หากการตรวจสอบปรากฏว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ตรวจแสดงยอดรวมเงินรับทั้งสิ้นตามใบเสร็จรับเงินทุกฉบับที่ได้รับในวันนั้นไว้ในสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้ายและลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย ตามข้อกำหนดของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๒ แต่คูกรณีที่ ๓ กลับละเว้นไม่ดำเนินการ โดยอ้างว่าจะตรวจสอบใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาเมื่อใช้ไปหมดทั้งเล่ม แล้วนายออดจัดเก็บค่าน้ำประปาแต่ละเล่มมารวมกันและตรวจสอบกับยอดเงินรวมประจำปีว่าตรงกันหรือไม่ ซึ่งไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากวิธีการตรวจสอบดังกล่าวเป็นเพียงการตรวจสอบตอนสิ้นปีงบประมาณเท่านั้น ไม่สามารถตรวจพบการทุจริตที่เกิดขึ้นระหว่างปีได้ และไม่ใช้การตรวจสอบใบเสร็จรับเงินกับรายการที่บันทึกไว้ในสมุดเงินสดตามที่ระเบียบกำหนดไว้ นอกจากนี้คูกรณีที่ ๓ ยังทราบดีว่าในการนำส่งเงินรายได้ค่าน้ำประปาให้กับเจ้าหน้าที่การเงิน คูกรณีที่ ๒ ไม่ได้ส่งมอบสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาหรือเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นให้ไปพร้อมกับเงินสดที่นำส่งด้วย ในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง คูกรณีที่ ๓ จะต้องดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบ แต่กลับเพิกเฉยโดยอ้างว่าเป็นขั้นตอนที่ปฏิบัติมาก่อนที่จะมารับตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง การกระทำของคูกรณีที่ ๓ ดังกล่าว จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๑ เป็นเหตุให้คูกรณีที่ ๑ และคูกรณีที่ ๒ กระทำการเบียดบังยักยอกเงินรายได้ค่าน้ำประปาระหว่างวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้สำเร็จ พฤติการณ์จึงเข้าข่ายเป็นผู้บังคับบัญชาหรือควรจะรู้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชากระทำความผิด แต่ละวันไม่ดำเนินการในทางใด จึงถือเป็นผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการกระทำความผิดกับผู้ใต้บังคับบัญชา

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคูกรณีที่ ๑ คูกรณีที่ ๒ และคูกรณีที่ ๓ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คูกรณีที่ ๑ รับเงินค่าน้ำประปาขององค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ แล้วนำเงินส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๓,๐๐๐ บาท คูกรณีที่ ๒ ได้รับเงินค่าน้ำประปาขององค์การบริหารส่วนตำบล ระหว่างวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ แล้วนำเงินส่งไม่ครบถ้วนและไม่ได้นำเงินส่งทั้งจำนวน รวม ๑๑ ครั้ง เป็นเงิน ๑๑๐,๕๒๙ บาท และการที่คูกรณีที่ ๓ ละเว้นไม่ดำเนินการตามระเบียบจนเป็นเหตุให้คูกรณีที่ ๑ และคูกรณีที่ ๒ เบียดบังยักยอกเงินค่าน้ำประปาได้สำเร็จ นั้น ถือได้ว่า การกระทำของคูกรณีที่ ๑ คูกรณีที่ ๒ และคูกรณีที่ ๓ เป็นเหตุให้เกิด

ความเสียหายแก่รัฐแล้ว แม้ภายหลังจะได้นำเงินมาส่งคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้มีผลลบล้างความเสียหายที่เกิดขึ้นไปแล้วแต่อย่างใด

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๑ นับถึงวันที่กระทำความผิดเป็นระยะเวลาประมาณ ๒ ปี ย่อมต้องรู้หรือควรจะรู้ว่าเมื่อได้รับเงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องนำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินและเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อไปยังเจ้าหน้าที่การเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนคู่กรณีที่ ๒ ยอมรับในชั้นไต่สวนว่า ทราบระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๑ ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงิน จะต้องนำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินและเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อไปยังเจ้าหน้าที่การเงิน และคู่กรณีที่ ๓ ยอมรับในชั้นไต่สวนว่า ทราบระเบียบและกฎหมายเกี่ยวกับการเงินที่จะต้องปฏิบัติทั้งสิ้น และทราบว่าคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๑

การที่คู่กรณีที่ ๑ รับเงินรายได้ค่าน้ำประปาของวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ แล้วนำเงินส่งไม่ครบถ้วน จำนวน ๑๓,๐๐๐ บาท คู่กรณีที่ ๒ รับเงินรายได้ค่าน้ำประปาระหว่างวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ รวม ๑๑ ครั้ง เป็นเงิน ๑๑๐,๕๒๙ บาท แล้วไม่ได้นำเงินที่ได้รับทั้งจำนวนพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินและเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นส่งต่อไปยังเจ้าหน้าที่การเงิน และการที่คู่กรณีที่ ๓ เพิกเฉยไม่ดำเนินการแก้ไขให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบฯ และละเว้นไม่ดำเนินการตรวจสอบจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่จัดเก็บและนำส่งกับหลักฐานและรายการที่บันทึกไว้ในสมุดเงินสดว่าถูกต้องครบถ้วนแล้วหรือไม่ นั้น ถือได้ว่า คู่กรณีดังกล่าวได้กระทำโดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ส่วนการกระทำของคู่กรณีที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างเหมา มีความเสียหายเล็กน้อยและมีการบรรเทาความเสียหายแก่รัฐแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๕,๐๘๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๐,๑๖๐ บาท (หนึ่งหมื่นหนึ่งร้อยหกสิบบาท) โดยเรียกให้คู่กรณีที่ ๑ ชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๒. การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า แม้คู่กรณีให้ความร่วมมือในการพิจารณา มีการบรรเทาความเสียหายแก่รัฐและได้รับโทษทางวินัยข้าราชการแล้ว แต่เนื่องจากมีความเสียหายเป็นจำนวนมากและมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าทุจริต จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๐,๑๙๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๔๐,๗๖๐ บาท (สี่หมื่นเจ็ดร้อยหกสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๑,๗๐๐ บาท (หนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๒ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๓. การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ฐานเป็นผู้บังคับบัญชากระทำความผิดหรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดในส่วนนี้ ต้องรับโทษปรับ

ทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีปล่อยปละละเลยทำให้ผู้ได้บังคับบัญชามีโอกาสในการกระทำความผิด แต่ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณาและมีการบรรเทาความเสียหายแก่รัฐแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๗ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๓,๙๖๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๙๗,๗๒๐ บาท (เก้าหมื่นเจ็ดพันเจ็ดร้อยยี่สิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๔,๐๘๐ บาท (สี่พันแปดสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๓ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน